PROTOCOL MELDCODE

kindermishandeling en huiselijk geweld met afwegingskader

Huiselijk geweld en kindermishandeling komen binnen alle lagen en groeperingen van de bevolking voor. Naar schatting zijn elk jaar bijna 119.000 kinderen het slachtoffer van mishandeling. Het gaat hierbij onder andere om lichamelijke mishandeling, verwaarlozing of seksueel misbruik van een kind. Op 1 juli 2013 is de Wet verplichte meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling in werking getreden. De wet bepaalt dat organisaties en zelfstandige beroepsbeoefenaren in de sectoren onderwijs, gezondheidszorg, kinderopvang, maatschappelijke ondersteuning, sport, jeugdzorg en justitie een meldcode moeten hebben én het gebruik ervan moeten bevorderen. De meldcode is een stappenplan waarin staat hoe een huisarts, docent of hulpverlener moet omgaan met het signaleren en melden van huiselijk geweld en kindermishandeling.

Voor de medewerkers van het Hoofdvaart College betekent dit dat zij verplicht zijn te handelen volgens het in deze meldcode vastgelegde stappenplan bij het signaleren van mogelijk huiselijk geweld of kindermishandeling. Toezicht op gebruik hiervan wordt uitgevoerd door de inspectie van onderwijs.

Verbeterde Meldcode met afwegingskader

Vanaf januari 2019 moeten organisaties met de verbeterde Meldcode en het afwegingskader werken. De verbeterde Meldcode is tot stand gekomen om situaties van onveiligheid beter en eerder in beeld te krijgen. In de Meldcode is in stap 4 en 5 een *afwegingskader* opgenomen. Het afwegingskader bestaat uit vijf vragen.
In de verbeterde Meldcode is ook de *participatie van kinderen* opgenomen. Het gaat hierbij om negen *actiepunten*, en in stap 3 is het gesprek met het kind toegevoegd.

De Meldcode

De Meldcode is gebaseerd op drie pijlers: *Meldnormen*, *Situaties van Onveiligheid* en de *Afwegingsvragen*.

Meldnormen: in welke situaties moeten beroepskrachten melden?

Beroepskrachten *moeten* een melding doen bij Veilig Thuis in de volgende situaties:

1. In **alle** gevallen van acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid en disclosure.
2. In alle andere gevallen waarin de beroepskracht meent dat hij, gelet op zijn competenties, zijn verantwoordelijkheden en zijn professionele grenzen, in onvoldoende mate effectieve hulp kan bieden of kan organiseren bij (risico's op) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.
3. Wanneer een beroepskracht die hulp biedt of organiseert om betrokkenen te beschermen tegen het risico op huiselijk geweld en/of kindermishandeling constateert dat de onveiligheid niet stopt of zich herhaalt.

Situaties van onveiligheid

In het afwegingskader zijn er situaties vastgelegd waarin de beroepskracht *altijd* moet melden bij Veilig Thuis. Dit zijn situaties waarbij er sprake is van:

- Acute onveiligheid
- Structurele onveiligheid
- Disclosure (d.w.z. kind/volwassene geeft zelf aan slachtoffer te zijn van mishandeling /verwaarlozing)

Acute onveiligheid

Een leerling die in direct fysiek gevaar is, diens veiligheid is de komende dagen niet gegarandeerd en hij of zij heeft direct bescherming nodig.
Bij het afwegen van signalen van huiselijk geweld en/of kindermishandeling schat een medewerker allereerst en voortdurend in of een betrokkene acuut (levens)gevaar loopt. Dit betreft de aanwezigheid van fysiek of seksueel geweld (met of zonder letsel) of, in geval van zorgafhankelijke kinderen of (oudere) volwassenen, de *af*wezigheid van de meest basale verzorging (waaronder eten, drinken, kleding en onderdak) maar bijvoorbeeld ook om het onnodig toedienen of juist nalaten van toedienen van medicijnen.

Structurele onveiligheid

Er is sprake van herhaling of voortduren van onveilige situaties of geweld. Een voorgeschiedenis van huiselijk geweld of kindermishandeling is de belangrijkste voorspeller voor voortduren van onveiligheid (daderschap en slachtofferschap) in de toekomst.

Disclosure

Slachtoffers die uit zichzelf een medewerker om hulp vragen bij huiselijk geweld of kindermishandeling of zich uiten bij een medewerker zonder hulp te vragen. Deze slachtoffers dienen ook bij Veilig Thuis gemeld te worden. Dit noemen we *disclosure* oftewel: onthulling. Wanneer een kind of volwassene uit zichzelf praat over mogelijk huiselijk geweld en/of kindermishandeling betekent dit veelal dat het (minderjarige) slachtoffer een acute crisis ervaart en vreest voor de veiligheid en/of het welzijn van zichzelf of gezinsleden. De drie meldnormen zijn te vertalen in vijf afwegingsvragen die u in stap 4 stelt.

Voorbeelden van acute, structurele onveiligheid en disclosure voor deze beroepspraktijk zijn te vinden in de bijlage(n).

Afwegingsvragen

Het *afwegingskader* (toe te passen in stap 4), bevat de vijf *afwegingsvragen* waarmee beroepskrachten bij de twee beslissingen, die in stap 5 van de meldcode moeten worden genomen, worden ondersteund.

Overzicht wettelijk verplichte stappen

Stap 1

- In kaart brengen van signalen

Kindcheck

- Docent signaleert en bespreekt signalen met mentor
- Mentor doet de kindcheck (meer kinderen in gezin?)
- Mentor maakt aantekening in Magister.

Stap 2

- Collegiale consultatie

Bij twijfel: Veilig Thuis (anoniem)
Bij twijfel: letseldeskundige

- Mentor vraagt advies bij de aandachtsfunctionaris (AF)
- Indien nodig voert AF gesprek met de leerling
- Indien nodig vraagt AF advies bij Veilig Thuis
- AF documenteert in Magister

Stap 3

- Gesprek met betrokkene(n) en (indien van toepassing) kind

- AF en mentor voeren gesprek met de betrokkene(n) / leerling
- AF documenteert in Magister

Stap 4

- Wegen van geweld en/of kindermishandeling

Gebruik het afwegingskader
Bij twijfel: altijd Veilig Thuis

- AF maakt de risicotaxatie en/of de beoordeling van de veiligheidssituatie en beantwoordt de 5 vragen van het afwegingskader
- AF neemt bij twijfel contact op met Veilig Thuis
- AF beslist over wel/niet naar stap 5
- Indien nodig meldt AF bij Veilig Thuis en informeert de betrokkenen in de school
- AF documenteert in Magister

Stap 5

- Beslissen met Veilig Thuis

- AF documenteert de vervolgstappen in Magister

Afweging 1

- Is melden noodzakelijk?

Melden is noodzakelijk als er sprake is van acute of structurele onveiligheid

- AF documenteert de vervolgstappen in Magister

Afweging 2

- Is hulpverlening (ook) mogelijk?

- AF documenteert de vervolgstappen in Magister

Omschrijving van de stappen

Beschrijf hier hoe de stappen in uw organisatie worden gezet.

Stap 1: In kaart brengen van signalen

De docenten op het Hoofdvaart College zijn geschoold in het herkennen van signalen van kindermishandeling en huiselijk geweld. De mentoren zijn in staat een kindcheck te doen. Ieder jaar zullen de docenten hier een korte folluw-up training in krijgen en maken ze gebruik van de signaleringslijst (zie bijlage). Bij de kindcheck wordt niet alleen het gesprek met de leerling gevoerd, maar ook gekeken naar de vorderingen van de leerlingen, eventueel eerdere signalen en andere kinderen in het gezin.
De mentor documenteert de gegevens van de kindcheck in het leerlingvolgsysteem Magister.

Stap 2: Collegiale consultatie

De mentor neemt ten alle tijden contact op met de AF voor overleg en eventueel advies. Bij twijfel neemt de AF contact op met Veilig Thuis voor advies. Hierin gaat de meldcode altijd boven de privacy.

Stap 3 Gesprek met betrokkene(n) en kind

De AF stemt af met de mentor en teamleider wie er met de leerling en eventuele betrokkenen in gesprek gaan.
De AF is altijd onderdeel van dit gesprek en neemt vanaf hier de regie.
De AF is contactpersoon met Veilig Thuis en blijft de mentor en teamleider informeren over de gang van zaken.

Stap 4: Wegen van geweld en/of kindermishandeling

Naar aanleiding van het gesprek met de leerling, dossieronderzoek en gesprek met de mentor maakt de AF een risicotaxatie en loopt de afwegingsvragen door met de betrokkenen. De AF vraagt in deze stap altijd consult aan bij Veilig Thuis om samen het afwegingskader (zie volgende pagina) door te lopen en daarin een besluit te nemen.

Indien er wordt besloten naar stap 5 te gaan, een melding, stemt de AF met Veilig Thuis af hoe de vervolgstappen worden vorm gegeven.

Vijf afwegingsvragen

	1	*Heb ik op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de Meldcode een vermoeden van (dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling?* **Nee**: Afsluiten en vastleggen in dossier. **Ja**: Ga verder met afweging 2.
Meldnorm 1	2	*Schat ik op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de Meldcode in dat er sprake is van acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid?* **Nee**: Ga verder met afweging 3. **Ja**: Melden bij Veilig Thuis. De afwegingen 3 tot en met 5 worden samen met Veilig Thuis doorlopen.

Meldnormen 2 en 3	3	*Ben ik in staat effectieve hulp te bieden of organiseren om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden?* Deze afweging doorloopt de AF samen met Veilig Thuis. **Nee**: Melden bij Veilig Thuis. **Ja**: Ga verder met afweging 4.
	4	*Aanvaarden de betrokkenen hulp om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden en zijn zij bereid zich hiervoor in te zetten?* Deze afweging doorloopt de AF samen met Veilig Thuis. **Nee**: Melden bij Veilig Thuis. **Ja**: Hulp bieden of organiseren, ga verder met afweging 5.
	5	*Leidt de hulp binnen de gewenste termijn tot de noodzakelijke resultaten ten aanzien van de veiligheid en/of het welzijn (herstel) van alle betrokkenen?* Deze afweging doorloopt de AF samen met Veilig Thuis. **Nee**: (Opnieuw) melden bij Veilig Thuis. **Ja**: Hulp opstarten met afspraken over het volgen van toekomstige (on)veiligheid met betrokkenen en samenwerkingspartners.

Stap 5: Beslissen met Veilig Thuis:

1: Is melden noodzakelijk?
2: Is hulp inzetten/organiseren (ook) mogelijk?

De melder neemt bij een melding samen met Veilig Thuis de laatste drie vragen van het afwegingskader door.

Wettelijke verplichtingen

Verantwoordelijkheid

In de Meldcode dient de school vast te leggen wie binnen de school de stappen doorloopt. Bijvoorbeeld een leerkracht die de signalen bespreekt met de zorgcoördinator/aandachtsfunctionaris van een school. Daarnaast moet de organisatie in de Meldcode vastleggen wie eindverantwoordelijk is voor de beslissing om wel of geen melding te doen.

Vertrouwelijke informatie

Het Hoofdvaart College heeft 2 aandachtsfunctionarissen aangesteld en opgeleid, te weten:

- Mechthild Vrede
- Jolanda Elbersen

Zij nemen ten alle tijden de regie in de Meldcode en zijn bekend en bereikbaar binnen de school. Zij zullen handelen met in achtneming van de privacywet en ook de andere betrokkenen hierin aansturen.

Documenteren

De mentor documenteert stap 1 van de Meldcode in het leerlingvolgsysteem Magister.
De AF documenteert stappen 2 t/m 5 van de Meldcode in het leerlingvolgsysteem Magister.

Belangrijk hierbij is dat de autorisatie van het logboek uitsluitend is voor:

- Mentor
- Teamleiders
- Zorg

Instructie gebruik Kindcheck

De Kindcheck is onderdeel van de Wet Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling. Doel van de Kindcheck is om meer kinderen in beeld te brengen die ernstig risico lopen mishandeld of verwaarloosd te worden door de situatie waarin hun ouder(s) verkeert of verkeren. De Kindcheck vindt plaats in **stap 1 van de Meldcode**.

De Kindcheck geldt voor alle medewerkers die onder de Wet verplichte Meldcode vallen.
De Kindcheck is in alle gevallen aan de orde waarin de medewerker zich zorgen maakt over de veiligheid van leerlingen.

NB:

- Ook het contact met een adolescent waarbij de medewerker zich zorgen maakt over eventueel aanwezige broertjes en zusjes in het gezin kan aanleiding zijn voor het uitvoeren van de Kindcheck;

Deskundigheid eergerelateerd geweld/meisjesbesnijdenis

Er gelden specifieke aandachtspunten als er sprake is van (een vermoeden van) eergerelateerd geweld. Zo dient men in deze zaken altijd een deskundige te raadplegen, omdat het collectieve karakter van deze vorm van geweld specifieke expertise vraagt. U kunt een op het gebied van eergerelateerd geweld deskundige raadplegen of Veilig Thuis.

Bij acute bedreiging van de veiligheid worden de stappen versneld, zo nodig binnen een uur. Denk hierbij aan (vermoedens van) een gedwongen huwelijk, achterlating, eerwraak die op (zeer) korte termijn dreigen plaats te vinden. Niet ingrijpen kan leiden tot moeilijk of niet omkeerbare situaties. Neem in dergelijke gevallen direct contact op met een aandachtsfunctionaris (AF) . Zij neemt direct contact op met Veilig Thuis.

Informatie over meldrecht in relatie tot beroepsgeheim

Het beroepsgeheim of de zwijgplicht is een belangrijke voorwaarde voor effectieve hulpverlening. De vertrouwensrelatie met een cliënt of patiënt is van wezenlijk belang. Toch kunnen er situaties zijn waarin de problematiek zo ernstig is dat het doorbreken van het beroepsgeheim noodzakelijk is.

Meldrecht
De regels voor het verbreken van het beroepsgeheim gelden voor alle situaties waarin een cliënt zich in een ernstige situatie bevindt. Bij een vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld is dit in een meldrecht vastgelegd in de Wet maatschappelijke ondersteuning (art. 5.2.6 Wmo). Dit biedt iedere beroepskracht met een beroepsgeheim of een andere zwijgplicht het recht om een vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld bij Veilig Thuis te melden. Ook als zijn cliënt, patiënt of leerling daar geen toestemming voor geeft. Daarnaast biedt het meldrecht beroepskrachten de mogelijkheid om informatie over een cliënt, patiënt of leerling te verstrekken als Veilig Thuis daarbij in een onderzoek naar vraagt.
NB: Het wettelijk meldrecht geldt ook als er alleen meerderjarigen bij het huiselijk geweld zijn betrokken.

NB: Voor een zorgvuldige besluitvorming is het noodzakelijk dat de beroepskracht de situatie, voordat hij zijn besluit neemt, bespreekt met een deskundige collega en zo nodig ook (op basis van anonieme cliëntgegevens) advies vraagt aan Veilig Thuis. Verder is het van belang dat de aanwezigheid van voldoende relevante feiten of signalen en zorgvuldige verzameling van deze feiten en signalen aantoonbaar is, en dat er een zorgvuldige en concrete afweging van belangen is geweest. Alle stappen van de meldcode zijn zorgvuldig doorlopen, en de gesprekken met de betrokkene(n) zijn gevoerd.

Participatie van kinderen

Voor kinderen die mishandeld, verwaarloosd of seksueel misbruikt worden, is het essentieel dat zij gezien en gehoord worden door volwassenen in hun omgeving die (professioneel) betrokken zijn en die zij vertrouwen.

★ Om de participatie van kinderen op te nemen in uw protocol zijn de negen opgestelde actiepunten uit de *"Handreiking Participatie van kinderen in de Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling"* (VWS, 2018) omgezet in concrete vragen.

1. Termen

★ Beschrijf hier of er in uw protocol wordt gesproken over 'cliënt', 'patiënt' of 'ouder en kind'. Verplicht: benoem tenminste in stap 3 het kind *expliciet* als gesprekspartner.

Het Hoofdvaart College spreekt men voor de herkenbaarheid voor de betrokkenen over "Leerlingen" en over "ouder(s) tevens verzorgers). Ook in de communicatie met "Veilig Thuis".

2. Informatie over het proces

★ Beschrijf hier wie er informatie geeft aan het kind over:

- Wie wat aan het doen is.
  De docent meldt aan de desbetreffende mentor de signalen. De mentor meld het aan de Leerling coördinator en/of aandacht functionaris. De AF zet n.a.v. de signalen het afwegingskader in.
- Waarom diegene dit aan het doen is.
  De AF zal van de expertise het afwegingskader in werken stellen.
- Wanneer dit gebeurt.
  Zoals is vastgesteld in stap 3 van het afwegingskader
- Wat de zorgen zijn.
  Voor verdere informatie zie wettelijke verplichte stappen bladzijde 4, stap 4.
- Welke besluiten er genomen worden, door wie, over wat en wanneer.
  AF neemt het besluit of wanneer contact wordt opgenomen met 'Veilig Thuis" voor advies/consult.
  AF neemt naar aanleiding van de informatie het besluit om leerling en/of ouders te spreken.
- Wanneer er terugkoppeling is van bijv. Veilig Thuis en waarover.
  AF besluit in overleg met "Veilig Thuis" wanneer (tijdstip) er een terugkoppeling plaatsvind naar de school.
- Mogelijkheden voor het kind voor participatie, meedenken, mening geven. In gesprek met de Leerling zal de AF een afweging worden gemaakt wie wanneer betrokken wordt bij de casus. Met in achtneming van A.V.G.

- Recht op klacht of verzet.

De betrokken "leerling en ouders" hebben het recht op hoor en wederhoor.

3. Informatie over veilig opgroeien

★ Beschrijf hier hoe en wie het leerling informeert over wat veilig opgroeien is.

- Hoe en wie geeft de informatie aan kinderen over hun recht om veilig op te groeien?
- Wat is een normale omgang tussen ouder en kind?
- Hoe gaat u een kind *ontschuldigen*?
  De AF biedt de leerling de mogelijkheid om zijn/haar verhaal te vertellen. De AF zal in gesprek met de leerling het recht van veilig opgroeien en de ouder/kind relatie ander belichten.

4. Recht op eigen mening

★ Beschrijf hier hoe en wie het kind informeert over het recht om betrokken te worden, het recht op een eigen mening te geven en de mogelijkheden daarvan.

De AF informeert de leerling in een gesprek over het recht actief deelnemer te zijn in het proces van melden.

5. Vragen en luisteren naar de visie van het kind

★ Beschrijf hier hoe en wie er bij het kind informeert en luistert naar de visie van het kind?
Denk hierbij aan:

- De mening van het kind over bestaande zorgen.
- De door het kind geopperde oplossingen.
- De mening over voorgestelde beslissingen.

De AF gaat in gesprek met de leerling over bestaande zorgen. De leerling wordt gevraagd welke oplossingen er al zijn in gezet.
Welk oplossingsmogelijkheden zijn er al uitgevoerd. Wie ziet de leerling als hulpbron?

6. De mening van het kind in de besluitvorming

★ Beschrijf hier wie, hoe en wanneer de mening van het kind wordt gevraagd over de besluitvorming.
Beschrijf hoe de mening van het kind meegenomen wordt in de besluitvorming.
De AF zal in een gesprek met de leerling informeren met wie de leerling een vertrouwensband heeft. Daarnaast of de desbetreffende persoon kan bijdrage tot een oplossing. De mogelijkheden binnen het netwerk van de leerlingen worden hierin meegenomen.
AF zal in het consult met "Veilig Thuis" dit ter sprake brengen.

7. Route bij disclosure

★ Beschrijf hier, in het geval van disclosure, hoe en wie de route bespreekt met het kind
Direct contact met Veilig Thuis en samen vervolgstappen bepalen.
De AF zal in geval van disclosure de leerling en desbetreffende mentor, teamleider op de hoogte stellen en de regie in de desbetreffende casus voeren.
Zie stap 3.

8. Steun

★ Beschrijf hier hoe er na een overdracht en/of melding, steun wordt geboden aan het kind. Hoe wordt dit met het kind besproken? Hoe en wie houdt hierover contact met Veilig Thuis en eventuele (andere) hulpverlening?
De AF overlegt met evt. betrokkenen van school (mentor, teamleider, klasgenoot) welke stappen genomen moeten worden.
De AF overlegt met leerling wie bij het gesprek aanwezig mag zijn.

9. Tips voor gesprek

★ Beschrijf hier hoe er wordt verwezen naar kwalitatieve gesprekstips. Bijvoorbeeld naar de *"Handreiking Participatie van kinderen in de Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling"* (VWS, 2018).

Tips:
Bedenk een openingszin van tevoren. Doel is om contact te maken met de leerling.
Begin het gesprek met belangstellende vragen.
Vertel daarna het doel van het gesprek
Spreek vanuit jezelf (ik denk, ik zie) maak de leerling of ouder(s) geen verwijten. Rond het gesprek af met een samenvatting en check of de boodschap duidelijk is.

A.Tijdens het gesprek zal ten alle tijden met 2 volwassenen worden gevoerd.
B.Rekening houdend met het geslacht van de leerling.
C.Ruimte waarin het gesprek plaatsvindt beidt voldoende privacy.

Bijlage(n)

Definities en voorbeelden acute, structurele onveiligheid en disclosure

In samenspraak met Veilig Thuis zijn standaard definities en voorbeelden opgesteld. Deze voorbeelden zijn gericht op de praktijk van het onderwijs, bijvoorbeeld: basisonderwijs, voortgezet onderwijs, speciaal onderwijs en leerplicht.

Acute onveiligheid

Definitie	Een persoon is in direct fysiek gevaar, diens veiligheid is de komende dagen niet gegarandeerd en hij of zij heeft direct bescherming nodig.
Toelichting	Bij het afwegen van signalen van huiselijk geweld en/of kindermishandeling schat een beroepskracht allereerst en voortdurend in of een betrokkene acuut (levens)gevaar loopt. Dit betreft de aanwezigheid van fysiek of seksueel geweld (met of zonder letsel) of, in geval van zorgafhankelijke kinderen of (oudere) volwassenen, de áfwezigheid van de meest basale verzorging (waaronder eten, drinken, kleding en onderdak) maar bijvoorbeeld ook het onnodig toedienen van medicijnen of het verrichten van onnodige zorg.
Voorbeelden	• Door geweld toegebrachte verwonding die medische behandeling behoeft. • (Ernstig) letsel met een vermoeden dat dit is toegebracht, of een poging daartoe. • Poging tot verwurging. • Wapengebruik. • Geweld tijdens de zwangerschap. • (Vermoeden van) seksueel misbruik of seksueel geweld of seksuele exploitatie van kinderen jonger dan 18 jaar. • Acute bedreiging om zichzelf of een naaste (waaronder (ex)-partner, kinderen of familielid) te doden, ernstig letsel toe te brengen of hun vrijheid te benemen (familiedrama, eerwraak, vrouwelijke genitale verminking). • Onthouden van zorg die acuut de gezondheid bedreigt van -9 maanden tot + 100 jaar, waaronder het onthouden van voedsel. • Als een ouder/verzorger (medische) klachten/aandoeningen bij een kind verzint/aandikt, (medische) onderzoeksgegevens betreffende bij het kind bestaande klachten en afwijkingen vervalst of in het kader van een onderzoek selectief verstrek of (medische) klachten en afwijkingen bij het kind daadwerkelijk veroorzaakt. • Vrijheidsbeperkende maatregel voor pleger loopt af zonder dat er afdoende veiligheidsmaatregelen genomen zijn. • Acuut onveilige situatie bestaat of zorg dreigt weg te vallen vanwege suïcidepoging, automutilatie, acuut psychiatrisch beeld, intoxicatie door alcohol of drugs. • Noodgedwongen vlucht van huis door (dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling. • Een minderjarig kind dat alleen gelaten wordt in huis zonder toezicht en verzorging van een volwassene. • Minderjarigen die opgesloten worden in huis en onthouden worden van eten en drinken. • Minderjarigen die met een alleenstaande ouder leven, waarbij deze ouder een acute psychose krijgt.

Structurele onveiligheid

Definitie	Er is sprake van herhaling of voortduren van onveilige situaties of van geweld.
Toelichting	Een voorgeschiedenis van huiselijk geweld of kindermishandeling is de belangrijkste voorspeller voor voortduren van onveiligheid (daderschap en slachtofferschap) in de toekomst. In de afweging of sprake is van structurele onveiligheid is ten minste over de volgende factoren informatie nodig: herhaling van geweld /onveiligheid, oudersignalen en eventuele kindsignalen/signalen van slachtoffers.
Voorbeelden	• Minderjarigen die opgroeien bij ouders met zodanig ernstige problematiek ten gevolge van verstandelijke beperking, middelenverslaving, psychische problematiek dat de fysieke en emotionele veiligheid van het kind bij herhaling en/of voortdurend wordt bedreigd en de ontwikkelmogelijkheden van deze minderjarigen structureel ingeperkt worden. • Ernstige verwaarlozing die voor jonge opgroeiende kinderen blijvende schade kan veroorzaken. • Minderjarigen die een hoog schoolverzuim hebben. • Minderjarigen die stelselmatig getuige zijn van huiselijk geweld. • Minderjarigen die geregeld fysiek mishandeld worden. • Psychische en/of fysieke mishandeling door escalerende vormen van langdurige stalking in partnerrelaties.

Disclosure

Definitie	Slachtoffers die uit zichzelf een beroepskracht om hulp vragen of zich uiten bij (mogelijk) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.
Toelichting	Wanneer een slachtoffer, kind of volwassene, uit zichzelf een beroepskracht om hulp vraagt bij mogelijk huiselijk geweld en/of kindermishandeling of zich hierover uit, zonder hulp te vragen, betekent dit veelal dat het (minderjarige) slachtoffer een acute crisis ervaart en vreest voor de veiligheid en/of het welzijn van zichzelf of gezinsleden. Het met onvoldoende voorbereiding met de ouders/pleger(s) bespreken van de (door het slachtoffer) geuite zorgen kan leiden tot (verergering van) situaties van acute of structurele onveiligheid. Dit geldt uitdrukkelijk ook voor specifieke vormen van huiselijk geweld zoals (ex-)partnerstalking, huwelijksdwang, eer gerelateerd geweld en ouderenmishandeling. Een professionele norm tot melden betekent in dit geval zorgvuldige afstemming over de vervolgacties tussen de beroepskracht, Veilig Thuis en het slachtoffer.
Voorbeelden	